

Lipavského blábolení z Marsu o svobodném a prosperujícím Česku

- CZ24 News | 24. května 2022

ČESKO: Přiznám se, že většinou mi k tomu, abych pochopil obsah článku, stačí, že si jej přečtu jen jednou. Článek ministra zahraničí Lipavského ve včerejším Právu (23.5.) „Neblábolíme, bojujeme za svobodné a prosperující Česko“, je vrcholem politické beletrie. Ten, kdo článek zplodil, ať je to sám ministr anebo někdo z jeho četných poradců, je na duševní úrovni septimána. Jak to na venkově v dobách mého dětství říkali o podobných nesourodých vyjádřeních a blábolech starší, zkušení lidé: „Semlel mrtví, prtví“.

Ministrův text je zřejmě reakcí jeho rozbouřené duše na poslední debaty v poslanecké sněmovně a na vystupování opozičních politiků – Babiše a Okamury.

Shodnu se s panem ministrem zejména v tom, že naše členství v EU a NATO představuje pevné ukotvení republiky v mezinárodním prostoru. Ale to snad nezpochybňuje ani nikdo z těch, kteří hovoří o důležitosti vztahů s Čínou, představující druhou (zatím!) největší ekonomiku světa a perspektivně také s Ruskem.

Zdá se, že si pan ministr přeci jen některé problémy Západu a Česka uvědomuje. Tak jako jiným neschopným politikům, také panu Lipavskému se zdá, že za všechno mohou ti druzí. A protože v současné době je vrcholem všeho zla prezident Putin, tak Lipavský hovoří o tom, že „...Putinflace zvyšuje ceny energií a potravin“. Možná, že by někdo z četných spolupracovníků z Černínského paláce mohl svému ministrovi sdělit, že ceny komodit (energetických, potravinářských i průmyslových kovů) rostly meziročně o desítky procent již mnoho měsíců před konfliktem na Ukrajině, který začal 24. února.

Vzpomínám si živě, že dnešní vládní strany v předvolební kampani, a to včetně Pirátů, z jejichž řad Lipavský pochází, mluvili o tehdy ještě nevysoké inflaci jako o „Babišově drahotě“. Tedy konstatuji, že teď mají chlapci a děvčata z vládní koalice namísto strašáka Babiše, strašáka jiného.

Ve svém článku se Lipavský dvakrát odvolává na Abrahama Lincolna, píše v této souvislosti o opozici a o tom, že Lincoln vyhrál své druhé prezidentství ve svobodných volbách tím, že dokázal přesvědčit své spoluobčany. To je opravdu postřeh hodný obdivu...

No, pak se tedy pana ministra ptám, proč prezident Zelenský zrušil, – pokud je mi známo – všechny tzv. proruské politické strany, ať už měly v programu přátelství k Rusku anebo byly levicové. Jeho velký vzor Winston Churchill, jak známo, v době II. světové války přizval do svého kabinetu jak reprezentanty opozičních labouristů, tak i liberálů. V Churchillově vládě tak byl budoucí labouristický premiér Attlee, jenž vystřídal Churchilla v úřadu, tak bývalý premiér z doby I. světové války, liberál Lloyd George. A Británie směřovala od jisté porážky k vítězství.

Před sto lety prý Československo podle Lipavského patřilo mezi deset nejvyspělejších světových ekonomik. No, obávám se, že to je vlastenecký mýtus (který jsem i já v mladších letech rád a často používal), který je poněkud vzdálen od reality. Předválečné Československo bylo velmi těžce zasaženo hospodářskou krizí a své hospodářské úrovně z roku 1929 snad mohlo dosáhnout v roce 1938. Snad, protože v tom roce přišlo po Mnichovské dohodě o své pohraniční, zejména německým obyvatelstvem obydlené, oblasti s rozsáhlým spotřebním průmyslem.

Pan ministr dále hovoří o tom, že období prvorepublikové demokracie (o velké prosperitě bych na jeho místě tolik nehovořil) „...ukončilo trojí zlomení páteře v letech 1938, 1948 a 1968“. Když se podívám na ty jednotlivé letopočty, mají jedno společné. V roce 1938 i 1968 nás zklamali naši tehdejší spojenci (bohužel i Francie a Velká Británie v září 1938). V roce 1939 a 1948 vstoupily do našich životů dvě totalitní velmoci, Německo a Sovětský svaz. Konec konců prohru demokratických sil v únoru 1948 jsme si tak nějak zavinili sami. Neschopností českých demokratických politických stran čelit cílevědomým českým komunistům (byť silně podporovaných Stalinem).

V textu se ministr chlubí, že jsme „...zvládli společně s kraji a obcemi příchod nevídaného množství uprchlíků“. Nevím, pokud tady všichni uprchlíci z Ukrajiny zůstanou a zatím to vypadá, že jich cca 150 tisíc již odešlo zpátky – nastanou hluboké problémy v přetíženém zdravotnictví, kapacitně nedostatečném školství a samozřejmě problémy s bydlením. Bydlení nedokážeme zajistit, mám na mysli bydlení v levných komunálních bytech, ani pro desítky tisíc našich potřebných občanů. A hypotéky se pro občany ze střední třídy staly díky razantnímu navýšení úrokových měr, prakticky nedostupné. Číslo o počtu nově uzavíraných smluv na hypotéky možná nevypadají na první pohled tragicky, ale často se jedná jen o uložení peněz do investičních bytů lidmi, kteří své bydlení již mají. A mají také přebytek peněz.

V dalším textu článku autor fantazíruje o tom, jak vláda připravuje „zvládnutí problémů v energetickém sektoru“. Pokud to bude cestou vypnutí ruského plynu, tak se vrátíme o několik desítek let dozadu. Ostatně pan ministr do nedávna prosazoval okamžité vypnutí odběru ruské ropy. Snad už mu někdo vysvětlil, že si nasadil příliš „růžové brýle mámení“. Takže ani on už neblábolí „a občanům nic nenalhává“.

A k druhému připomenutí A. Lincolna v článku bych doporučil panu ministrovi, aby si prostudoval za domácí úkol alespoň dvoje dějiny Spojených států. Rekomendoval bych mu např. dílo britského historika a publicisty Paula Johnsona (Dějiny amerického národa) nebo od jiného autora Jürgena Heidekinga (Dějiny USA, Američtí prezidenti). I pro mě byla interpretace P. Johnsona, vysvětlující Lincolnovy pohnutky, pokud jde o zrušení otroctví, trochu překvapující. Ani Lincoln totiž nepočítal s tím, že se Afroameričané poté, co dostanou formální svobodu, stanou občany první kategorie jako jejich bílí spoluobčané. I v duši tak velkého muže, jakým Lincoln byl, přežívaly tedy jisté myšlenkové stereotypy a svým způsobem i realita tehdejší americké společnosti. Vždyť rasový problém vybublává tu a tam ze západních zemí nejčastěji právě ve Spojených státech, až do dnešních dnů.

Nechci vůbec idealizovat současné Rusko, ale je potřeba vidět jeho velmi korektní přístup k třiceti milionům ruských muslimských spoluobčanů a ke stále početné a zejména vlivné židovské menšině v Rusku. Je to přinejmenším zajímavé.

Na rozdíl od ministra Lipavského se domnívám, že musíme hledat a hlídat především svůj národní zájem tak, abychom se nedožili zklamání podobných jako předchozí generace v letech 1938, 1948 i 1968.

V každém případě si přeji i já demokratické a svobodné Česko, ale bez cenzury. Lipavský totiž skromně neuvedl, že vláda pozastavila činnost celé řady tzv. proruských serverů. A že tedy u nás zavedla cenzuru. Není se pravda čím chlubit...

V tomto roce, s ohledem na očekávatelnou dvacetiprocentní inflaci, proti které zatím vláda nic nedělá a vzhledem jen k nízkému růstu nominálních mezd celých kategorií zaměstnanců, lze očekávat pokles reálné průměrné mzdy o cca 15%. Je otázka, zda významný pokles životní úrovně českého obyvatelstva stojí za to, abychom jásali nad zatím velmi vzdáleným vítězstvím Ukrajinců nad Ruskem tak jako pan ministr.

Autor: Jiří Paroubek

[ZDROJ](#)